

Fratta

I.

De Dieu non puesc pauc ben parlar
ni mout no·us en sai ysseir,
quar gran res restari? a dir
e·l paucs es pus que non apar;
mas pus ylh m?abriv? en valor
al belh sen si cuma parier
ben tanh dir a dreg per s?amor
so qu?al sieu poble a mestier.

II.

Don dic cossi deu esguarar
quals es ni que deu devenir,
e s?om so meti? en cossir
ia res no·s deuria prezar;
mas l?uelh belh tenon tenebror
e l?esguart gloton desirier,
e·l cors cossenten la folhor
guida l?arm? a mal destorbier.

III.

De que·m puesc pro meravillar
cum per se non pren hom albir;
que, quan que·l tric, l?er a murir
e pel pas anessor passar;
et en tan estranha flairor
revertis qui·s pus bobansier
qu?als auzens hi a gran feror,
mas huey oblidon aquo d?ier.

IV.

Mout es grieu e fort et amar
als trespasans de desgiquir
d?ayssos de que·s degren aizir,
ans que·ns sobrevingues afar;
qu?ieu sai que tart, si contra·l cor,
no·s cobri hom ben del arquier
que del colp sentra la viguor,
quar trop val guarda de premier.

V.

Mas grieus es hom a castiar
que mais ama son dan chauzir;

mas qui·s volgues tant enantir
vas ben cum contra mal obrar,
ia non perdera·l regn? aussor
pel ioy d?aqwest mon messongier;
quan la carn caitiv? a sabor
l?esperitz pren gran encombrier.

VI.

E que·us puesc per peior contar
d?ome, si·l vey ben resplandir
de ren qu?el segl? ay? a formir,
mas ab Dieu no·s sap acordar;
e tot l?als es dezanador
e desrefugen e corsier,
per qu?om ren a son creator,
pus mor, dels faitz respost entier.

VII.

E pus Dieus nos denha donar
vezer, entendre et auzir
e sen e saber e sentir
e tanta riques? ad uzar,
be·ns degr?esser sovenidor;
quar tort ten qui d?autruy terrier
deven rics e del frug melhor
es escas al don a sobrier.

VIII.

Per qu?er escur so qu?ar es clar
lay on Dieus mostrara·l martir
qu?elh sostenc per nos a guarir;
on nos sera totz a tremblar
lo iorn del iutjamen maior,
on non aura ren d?ufanier;
qu?ab gran ioi et ab non pauc plor
eissens desebran duy semdier.

IX.

On chascuns se degra senhar
et esser soven en sospir
com Dieus se denhet humelir
e que pres per los sieus salvar,
e quan pauc porton tug del lor
seguintre lo sanglot derrier;
quar mout met estreicha labor
cel que trop s?en fai parsonier.

X.

E com lo blanc e·l vert e·l var
sostenc, el fai demeg servir;
don no·il platz alcus bes ufirir
per aquel qui n?ar? a penar.

E totz temps reviura dolor
tot so qu'el segl' es d'alegrier,
car aver vas nostre Senhor
ni quan qu'es no val un dinier.

XI.

A! co's pot pauc quascus fiar
en quan say laissa al transir,
si·lh eys no so sap devezir
tan gen que's puesca profichar;
e tan breu vid' an li pluzor,
vilan e clerc e cavalier,
e tan tost torn' en amargor
lo ioys d'aquest segle leugier.

XII.

Mas Dieus per la sua doussor
nos don cum siam tal obrier,
que·ns acuelha en resplandor
on li sieu sanh son eretier. Amen.

- letto 495 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/fratta-10>